

Sygn. akt V KB 8/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z wniosku obrońców oskarżonych **M. F. i F. M.**  
o zbadanie spełnienia przez SSN Małgorzatę Bednarek wymogów niezawisłości i  
bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jej powołaniu oraz  
postępowaniu po powołaniu w sprawie o sygn. akt V KK 182/22,  
po rozpoznaniu w dniu 27 października 2022 r.  
na posiedzeniu w Izbie Karnej  
kwestii dopuszczalności rozpoznania tego wniosku  
na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.  
o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1904 ze zm.)

**postanowił:**

**wniosek obrońców oskarżonych M. F. i F. M., złożony w trybie art.  
29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym, w sprawie o sygn. akt V KK  
182/22, dotyczący sędzi SN Małgorzaty Bednarek, pozostawić bez  
rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Sędzia SN Małgorzata Bednarek została wyznaczona zarządzeniem z dnia 9 września 2022 r. do rozpoznania kasacji w sprawie sygn. akt V KK 182/22, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonych M. F. i F. M.

W dniu 26 września 2022 r. obrońcy oskarżonych złożyli na podstawie art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1904 ze zm. – dalej uSN) wniosek o stwierdzenie braku spełnienia przez SSN Małgorzatę Bednarek wymogów niezawisłości i bezstronności. Wniosek ten został

przyjęty do dalszego procedowania przez Prezesa Izby Karnej, ale nie wyznaczono posiedzenia Sądu Najwyższego celem jego rozpoznania.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 20 października 2022 r., sygn. akt V KK 182/22, uwzględnił wniosek SSN Małgorzaty Bednarek i na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. wyłączył ją od udziału w tej sprawie.

W zaistniałym w sprawie układzie procesowym jest oczywiste, że wniosek złożony w oparciu o przepis art. 29 § 5 wyżej powołanej ustawy nie może być dalej procedowany i merytorycznie rozpoznawany, albowiem sędzia SN Małgorzata Bednarek została już wyłączona od rozpoznania sprawy kasacyjnej sygn. akt V KK 182/22, a to nie pozwala badać, czy w tej sprawie spełnia wymogi niezawisłości i bezstronności.

Jak trafnie przyjął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 września 2022 r. II KB 1/22, ponieważ „przepis art. 29 § 15 uSN przewiduje skład pięciu sędziów Sądu Najwyższego do rozpoznania wniosku (co zresztą następuje po – co do zasady – obligatoryjnym wysłuchaniu sędziego), a po rozpoznaniu wniosku w tym trybie jest możliwe wydanie tylko dwóch rodzajów orzeczeń, tj. oddalenia wniosku (art. 29 § 17) lub wyłączenia sędziego (art. 29 § 18), jest oczywiste, iż obecna sytuacja procesowa związana z wyłączeniem sędziego, co do którego złożono wniosek o tzw. test z art. 29 § 5 uSN, nie pozwala na skierowanie sprawy na posiedzenie w tym trybie”. Skoro jednak art. 29 § 24 uSN odsyła – w zakresie postępowania toczącego się na skutek wniosku – do odpowiedniego stosowania przepisów o zażaleniu w postępowaniu, którego wniosek dotyczy, należało dokonać oceny tego układu procesowego na gruncie przepisów Rozdziału 48 (przepisy ogólne) oraz Rozdziału 50 (zażalenie i sprzeciw) Kodeksu postępowania karnego.

W związku z tym zauważyć należy, że wprowadzie obecny etap postępowania to w dalszym ciągu postępowanie przed Sądem Najwyższym, który jest właściwy funkcjonalnie do rozpoznania wniosku obrońców oskarżonych o przeprowadzenie testu niezawisłości i bezstronności sędzi SN Małgorzaty Bednarek, ale nie może go rozpoznać w trybie art. 29 § 15 uSN, jako że wniosek ten stał się bezprzedmiotowy wobec uprzedniego wyłączenia sędzi SN Małgorzaty Bednarek. Ponieważ wniosek ten został przyjęty przez Prezesa Izby Karnej jako dopuszczalny w momencie jego składania, a obecnie nie może być dalej procedowany z powodu niemożności

dokonywania ocen w płaszczyźnie wskazanej w art. 29 § 5 uSN co do osoby wskazanej we wniosku - z powodu jej wyłączenia – to przepisem prawa procesowego, który powinien być w tym zakresie stosowany, jako norma odesłania jest art. 430 § 1 k.p.k. Przepis ten nakazuje sądowi odwoławczemu, który ma rozpoznać zażalenie (taki tryb wskazuje ustawa o SN – art. 29 § 24), pozostawić bez rozpoznania niedopuszczalny środek odwoławczy, który został przyjęty przez prezesa sądu pierwszej instancji (odpowiednio: Prezesa Izby Karnej). Wprawdzie przepis ten wskazuje, że następuje to w sytuacji wniesienia środka odwoławczego po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo gdy jest on niedopuszczalny z mocy ustawy, ale trafnie podnosi się, iż takie rozstrzygnięcie należy wydać również wtedy, gdy przedmiot zaskarżenia przestał istnieć (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2022 r., II KB 1/22 i powołane w nim piśmiennictwo).

W sprawie, w której przedmiotem postępowania w trybie art. 29 § 5 uSN jest kwestia istnienia wymogów bezstronności i niezawisłości konkretnego sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy (w tym przypadku SSN Małgorzaty Bednarek), niemożność orzekania w tej sprawie przez sędziego, wyłączonego wcześniej od rozpoznania sprawy, jest tożsama z tak postrzeganą przeszkodą w rozpoznaniu sprawy w rozumieniu art. 430 § 1 k.p.k.

Z uwagi na powyższe, konieczne było pozostawienie wniosku bez rozpoznania na posiedzeniu w składzie określonym w art. 30 § 2 k.p.k. Skoro bowiem ten wniosek nie może dalej być procedowany, w takim układzie procesowym należało zastosować przepis, który stosownie do treści art. 29 § 15 uSN określa skład sądu odwoławczego uprawnionego do orzekania w trybie art. 430 § 1 k.p.k.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]